

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืช

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัด

ประจำเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

โรคน้ำค้างในผัก

สำนักงานเกษตรจังหวัดน่านเตือนการเฝ้าระวัง โรคน้ำค้างในผัก ด้วยช่วงนี้เป็นช่วงปลายฤดูหนาว ในอากาศมีความชื้นและเย็น เหมาะแก่การเกิดโรคน้ำค้าง ซึ่งอาจสร้างความเสียหายให้กับเกษตรกรได้ เพื่อเป็นการ เฝ้าระวังและป้องกันกำจัดศัตรูพืชในพื้นที่เมื่อพบการระบาด ขอแจ้งเตือนให้เกษตรกรทราบและป้องกันกำจัดต่อไป

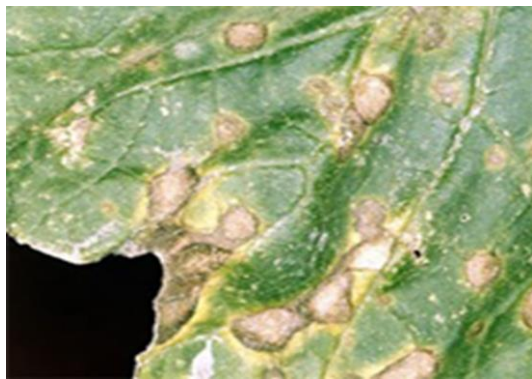
อาการของโรค

โรคจะเกิดเป็นกับผักได้ทุกระยะการเจริญเติบโตตั้งแต่เริ่มงอกจากเมล็ดจนกระทั่งโตเป็นต้นแก่ อาการเริ่มแรกจะเกิดขึ้นที่ด้านใต้ใบโดยจะสังเกตเห็นกลุ่มผงสีขาวหรือเทาของสปอร์และเส้นใยของเชื้อว่าเกิดขึ้นเป็นกลุ่มๆ ต่อมาด้านหลังใบตรงที่เดียวกันก็จะเกิดแผลสีเหลืองๆ เนื่องจากเซลล์ตายขึ้นและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลในที่สุด เนื้อใบ ตรงที่เกิดแผลจะมีลักษณะบางและมีขอบเขตไม่แน่นอน แต่ค่อนข้างจะเป็นรูปเหลี่ยมในกรณีที่เป็นรุนแรง มีแผลเกิดจำนวนมากทั่วไป อาจทำให้ทั้งใบเหลืองและแห้งตาย สำหรับในใบอ่อนหรือใบเลี้ยง เมื่อเริ่มแผลสีเหลืองขึ้นที่ด้านหลัง ใบใบมักจะหลุดร่วงออกจากต้นก่อนที่จะแสดงอาการมากกว่านี้ โรคในระยะกล้านี้มักจะรุนแรงทำให้ต้นโทรมอ่อนแอ และอาจถึงตายได้ ในผักที่ใบห่อเป็นหัวเช่นกะหล่ำปลีและผักกาดขาวปลี อาการบนใบที่ห่อจะมีลักษณะแตกต่างไปจาก ใบปกติที่คลี่ คือจะเกิดเป็นแผลจุดสีดำเป็นแอ่งจมลงไปบนเนื้อใบขนาดต่างๆ กัน อาจเป็นเพียงจุดเล็กๆ หรือโตขนาด เหยี่ยวบาทเช่นเดียวกันกับจำนวนแผล อาจมีเพียงไม่กี่แผลหรือเกิดขึ้นเต็มทั้งหัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและความรุนแรงของโรคขณะนั้น บนกะหล่ำดอกและบร็อคโคลี่นอกจากใบแล้วเชื้ออาจเข้า ทำลายส่วนของดอกหรือช่อดอก ทำให้เกิดแผลสีน้ำตาลหรือดำขึ้นที่ส่วนผิวนอกสุดเป็นหย่อมๆ หรืออาจลามคลุมหมดทั้งดอกหากเป็นมาก

วิธีการป้องกัน

๑. เลือกใช้เมล็ดพันธุ์ที่สะอาดปราศจากเชื้อปะปนอยู่ หากไม่แน่ใจให้ทำลายเชื้อดังกล่าวโดยนำไปจุ่มแช่ใน น้ำอุ่น ๔๙ - ๕๐°ซ. นาน ๒๕ นาที
๒. ไม่ปลูกผักชนิดเดียวกันซ้ำลงในดินที่เคยปลูกมาก่อนแล้วมีโรคเกิดขึ้นโดยใช้เวลาหมุนเวียนอย่างต่ำ ๓-๔ ปี
๓. ควรปลูกพืชให้มีระยะระหว่างต้นห่างกันพอสมควร ไม่เบียดแน่นกันจนเกินไป
๔. หลังเก็บเกี่ยวแล้วในกรณีที่มีโรคเกิดขึ้นขณะปลูกให้เก็บทำลายเศษซากพืชที่ตกหลงเหลืออยู่ตามดินให้ หมด พร้อมกับต้นพืชที่งอกเองหรือที่ขึ้นอยู่ในที่ใกล้เคียงก็ไม่ควรให้มีเหลืออยู่

๕. ในกรณีที่เกิดโรคขึ้นกับผักในแปลงปลูก อาจป้องกันและลดความเสียหายจากโรคลงได้โดยใช้สารเคมีอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ฉีดพ่นให้กับต้นผักทุกๆ ๓-๕ วัน ต่อครั้ง เช่น มาเน็บ ๕๐-๗๐ กรัมต่อน้ำ ๑ ปีบ ฟอสฟอรัส แอซิด โปรไฮโอคาร์บ ข้อเสนอแนะในการฉีดพ่นสารเคมีดังกล่าวเพื่อให้ได้ผลในการป้องกันกำจัด คือ ควรใช้เครื่องมือฉีดพ่นสารเคมี (sprayer) ที่มีกำลังอัดหรือความดันสูง เพื่อให้ละอองสารเคมีที่ออกมาละเอียดมากๆ ยิ่งหากได้ในลักษณะที่เป็นหมอกควันก็จะยิ่งดี เพราะจะทำให้สารเคมีที่ใช้ ครอบคลุมจับทั่วทุกส่วนของต้นพืช ยิ่งถ้าได้ผสมสารเคลือบใบลงไปด้วยก็จะยิ่งเพิ่มประสิทธิภาพของสารเคมีให้ดียิ่งขึ้น ในการฉีดควรกดหัวฉีดให้ต่ำขณะเดียวกันก็ให้หางยหัวฉีด สอดเข้าไปใต้ใบสลัดไปด้วย เนื่องจากราน้ำค้ำงนั้นเมื่อเข้าทำลายแล้ว จะสร้างสปอร์เพื่อใช้ในการระบาดแพร่กระจาย อยู่ด้านใต้ของใบ สารเคมีที่ฉีดและจับอยู่เฉพาะด้านบนของใบจึงไม่อาจฆ่าทำลายหรือกันไม่ให้เชื้อระบาดได้

ลักษณะโรคราน้ำค้างในพืชตระกูลแตง

ลักษณะโรคราน้ำค้างในผักกาดขาวปลี

ลักษณะโรคราน้ำค้างในพืชตระกูลกะหล่ำ

ลักษณะโรคราน้ำค้างในพืชตระกูลถั่ว

กลุ่มอารักขาพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดน่าน
เลขที่ ๔/๕ ถนนรอบเมืองทิศตะวันตก ตำบลในเวียง
อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน โทร ๐-๕๔๗๑-๐๒๔๖

